



Til Folketingets Skatteudvalg

5. maj 2009

Supplerende kommentarer vedr. L 195

1) Nulstillingen af PSL § 20 ift. EBL § 5 A

Landscentret påpegede i sit hørings svar, at det er et meget væsentligt problem, at der ikke er taget højde for nulstillingen af PSL § 20 i relation til EBL § 5 A.

Af Skatteministeriets kommentarer til Dansk Landbrug fremgår følgende:

"Forslaget til lov om ændring af personskatteloven og andre love vil blive justeret, således at det udtrykkeligt af § 20 fremgår, at reguleringstallet for 2009 med virkning for indkomståret 2010 er 100,0. I de tilfælde, hvor reguleringen af beløbssummer sker med en procent svarende til stigningen/ændringerne i reguleringstallet fra år til år, herunder i EBL § 5 A, sikres herved overgangen fra det gældende reguleringstal på 182,7 i 2009 til det nye "nulstillede" reguleringstal. Dette teknisk fastsatte reguleringstal har ingen indflydelse på de gældende beløbsgrænser, der anvendes i 2009."

Det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 30, at PSL § 20, stk. 3 skal affattes således:
"Reguleringstallet udgør 100,0 for indkomstårene 2009 og 2010."

Skatteministeriets kommentarer og lovforslagets udformning giver anledning til følgende spørgsmål/bemærkninger:

Efter Landscentrets opfattelse er problemet vedrørende indekseringsreglen i EBL § 5 A ikke løst med den foreslåede affattelse af PSL § 20, stk. 3.

Landscentret skal derfor kraftigt opfordre til, at der sker en ændret affattelse af EBL § 5 A, således at der ikke er tvivl om, at indekseringen for perioden fra 1993 til 2010 ikke bliver nulstillet med den foreslåede affattelse af PSL § 20, stk. 3.

Det bemærkes, at der efter Landscentrets opfattelse er behov for egentlig lovbestemmelse, der sikrer indekseringen for perioden 1993-2010.

Det er således ikke nok, at Skatteministeriet tilkendegiver, at indekseringen for 1993-2010 ikke nulstilles, da skattemyndighederne og Landsskatteretten/domstolene ikke ubetinget kan forventes at følge en sådan tilkendegivelse. Der henvises i den forbindelse til Landsskatterettens kendelse 08-01295 af 28. januar 2009 (SKM2009.220.LSR), hvor Landsskatteretten traf en afgørelse om ophørspension, der var i strid med en udtalelse af 23. september 2005 fra Skatteministeriets Departement.

2) Kompensationsordningen

Det angives i kommentarerne til hørings svarene, at kompensationsordningen ikke medfører administrativt besvær for borgeren. Dette begrundes med, at den beregnes af SKAT.

For det første er det et væsentligt retssikkerhedsmæssigt aspekt, at det er muligt at efterprøve SKATs beregning.

For det andet giver det administrativt besvær for de personer, der via fx virksomhedsordningen skal disponere indkomsten – herunder skal de tage højde for kompensationsordningen.

At man tidligere har lavet besværlige flerårige overgangsordninger gør ikke, at man bør gentage det.

3) Nedsættelse af skatten på opsparing

Landscentret kan følge lovforslagets argument med at der ikke skal være forskel på, om personer der selv kan sammensætte deres aflønning, tager midler ud af et selskab som løn eller udbytte.

I mange tilfælde er der imidlertid ikke de store muligheder for at tage løn ud af selskabet. I de tilfælde stiller man med lovforslaget personer der investerer via et selskab dårligere, end personer der investerer privat eller via virksomhedsordningen.

Der er god ræson i tråden fra tidligere års lovforslag, f.eks. L31 2000/01 og L213 2006/07, hvor man sidestiller investering i et selskab med investering i privat regi eller virksomhedsordningen.

Landscentret er enig i, at i de tilfælde hvor der er tale om en aktiv virksomhed med reel drift kan der være forskel på, om ejeren bliver beskattet efter personskattelovens regelsæt, virksomhedsskattelovens regelsæt eller tager overskuddet ud som løn eller udbytte.

Men der er mange tilfælde, hvor dette ikke er muligt, fordi selskabet ikke kan udbetale løn (eller der er begrænsninger i lønudbetalingen), idet ejeren ikke udfører reelt arbejde for selskabet. Dette er f.eks. tilfældet ved investering i udlejningsejendomme, værdipapirer eller hvis man har afhændet sin virksomhed og har provenuet til at ligge tilbage i sit selskab.

De foreslåede ændringer vil derfor have uheldige konsekvenser for forskellige dele af erhvervslivet, og kan på den måde hindre udbredelsen af selskaber indenfor disse dele af erhvervslivet.

Eksempel

A har en udlejningsejendom, som han er blevet beskattet af efter virksomhedsskattelovens regelsæt. Udlejningen har ikke givet det store overskud før renter, så der er ikke opsparet nogen midler, og A har fået fradrag for samtlige renteudgifter i overskuddet samt evt. hans øvrige personlige indkomst.

Året inden salget af ejendommen træder han ud af virksomhedsordningen. Det har ingen økonomiske konsekvenser, idet der ikke er opsparet overskud i perioden i virksomhedsordningen.

Når A sælger ejendommen vil han kun blive beskattet af avancen som positiv kapitalindkomst, altså til ca. 51,5 %.

Bliver han i virksomhedsordningen, kan han opspare overskuddet og hæve op til ca. 400.000 kr. til en lav beskatning (ca. 36,5 %).

Hvis A i stedet for har haft udlejningsejendommen i et selskab, vil selskabet, når det sælger ejendommen, betale 25 % i skat.

Selskabet har ikke mulighed for at udbetale løn til A, idet selskabet nu kun har likvide midler og ikke driver aktiv virksomhed. A skal derfor tage hele provenuet ud til beskatning som aktieindkomst.

A vil således kunne tage ca. 50.000 kr. ud årligt til en beskatning på 27 %, mens overskydende udbytte beskattes med 42 %.

A vil altså meget hurtigt betale 56,5 % i marginalskat af sin investering, udelukkende fordi den er foretaget i et selskab i stedet for virksomhedsordningen.

Eksemplet kan også bruges i øvrige brancher, hvor hovedaktivet er ejendommen, som f.eks. ved landbrugsdrift, hvor ejendommen er lagt med ind i selskabet.

Eksempel

A har investeret i beviser investeringsselskaber.

Når A sælger beviserne vil han blive beskattet af fortjenesten som kapitalindkomst, ligesom den løbende udvikling i investeringsselskaberne er beskattet som kapitalindkomst – altså til en marginalbeskatning på 51,5 %.

Har A haft beviserne i virksomhedsordningen, vil han kunne opspare fortjenesten og efterfølgende hæve op til ca. 400.000 kr. til en lav beskatning (ca. 36,5 %).

Hvis A i stedet for har haft beviserne i et selskab, vil selskabet, når det sælger beviserne, betale 25% i skat ligesom den løbende udvikling i investeringsselskaberne beskattes med 25 %.

Selskabet har ikke mulighed for at udbetale løn til A, idet selskabet nu kun har likvide midler og ikke driver aktiv virksomhed. A skal derfor tage hele provenuet ud til beskatning som aktieindkomst.

A vil således kunne tage ca. 50.000 kr. ud årligt til en beskatning på 27 %, mens overskydende udbytte beskattes med 42 %.

A vil altså meget hurtigt betale 56,5 % i marginalskat af sin investering, udelukkende fordi den er foretaget i et selskab i stedet for virksomhedsordningen.

Eksemplet vil også kunne bruges ved investering i andre former for kapitalindkomstbeskattede investeringer.

Venlig hilsen

Morten Homann
Skattechef
mhm@landscentret.dk
87 40 51 33